

رمضان در کلام آیت الله جوادی آملی؛ معارف قرآن بهترین غذای این ماه

آیت الله جوادی آملی بیان می‌دارد که اهل سیر و سلوک حسابها را از ماه مبارک رمضان تا ماه مبارک بعد بررسی می‌کنند که ماه مبارک گذشته چه درجه‌ای داشته و امسال در چه درجه‌ای هستند.

خبرگزاری مهر- گروه دین و اندیشه: آیت الله جوادی آملی بیان می‌دارد که اهل سیر و سلوک حسابها را از ماه مبارک رمضان تا ماه مبارک بعد بررسی می‌کنند که ماه مبارک گذشته چه درجه‌ای داشته و امسال در چه درجه‌ای هستند. آیت الله جوادی آملی در خصوص اهمیت و جایگاه ماه مبارک رمضان بیان می‌دارد: ماه مبارک رمضان ماه ضیافت خداست که انسان در این ماه مهمان الهی است. روح ما کلمه ای از کلمات الهی است.

قرآن هم کلامی از کلام های الهی است. هر اندازه که توانستید مهمان این کتاب باشید؛ از این کتاب بهره ببرید، بخوانید و بالا بروید و خودتان را ارزان نفروشید. ماه مبارک رمضان، انسان باید مهمان چنین کتابی باشد!

در آن بیان نورانی وجود مبارک رسول گرامی(ص) فرمود به اینکه: این ماه شما با استغفار خودتان را آزاد کنید! آزادی از بهترین نعمت هاست. آزادی از هوا و هوس، از عفریت درون و بیرون، بهترین فضیلت است. فرمود: این ماه که مهمان خدا هستید، ان انفسکم مرهونه بذنوبکم ففکوها بالاستغفار. آن را با استغفار کردن آزاد کنید. وقتی جانتان آزاد بود، مثل مرغ باغ ملکوت است که قدرت پرواز دارد و می‌تواند در کنار این آیات الهی ترقی کند.

کسی که آزاد نباشد، کسی که مهمان خدا نباشد، کسی که از آن طعام نچشیده باشد، نه برای خودش سودمند است، نه برای جامعه نفع آور! این نه بالغ است، نه مبلغ! اگر ان شاءالله ضیف الرحمن شد، جزء ضیوف الرحمن شد، خودش را آزاد کرد و بهره ای از فیض الهی برد، آنگاه به نصاب تبلیغ می‌رسد. تا کسی بالغ نباشد، مبلغ نیست!

ایشان معتقد هستند: برخی تناسب نزول قرآن و روزه را چنین ترسیم کرده اند: چون قرآن که بزرگترین آیات ربوبی است در این ماه نازل شده، روزه که بزرگترین آیات عبادی است در این ماه واجب شد.

ایشان در جایی دیگر تصریح می‌کند: ما در این ماه به مهمانی خدای سبحان دعوت شده ایم. در مائده ضیافت الهی اسمای حسنی خدا مطرح است که به ما گفتند: تخلقوا باخلاق الله. اگر در شب جمعه قرائت دعای معروف جوشن کبیر و مانند آن با فضیلت است، به معنای تسمی به این اسماء است که ما به این نام های پربرکت مسمی بشویم و مظهر خدای سبحان در این اسمای حسنا بشویم، هر کسی در هر رشته ای که دارد.

آیت الله جوادی آملی بهترین و شیرین ترین و آماده ترین غذای این ماه را معارف قرآن کریم می‌دانند: "قرآن هم به ما درس کرامت می‌دهد. چون خودش به عنوان کتاب کریم معرفی شده است. انه لقرآن کریم فی کتاب مکنون لایمسه الا المطهرون. این کتاب، کتاب کریم است، نه کتاب علمی است! نه کتاب حکمت و فقه و اینهاست، کریم است. آن نورانیت را می‌گویند: کریم.

اصلا در این کتاب اشتباه نیست، اصلا در این کتاب سهو و نسیان و خیط و غلط نیست. اصلا در این کتاب فریب کاری نیست. اجحاف نیست. اصلا در این کتاب نادیده گرفتن حق آسمانی و زمینی نیست. هیچ موجودی حقش در این کتاب نادیده گرفته نشده. این کتاب، کتاب کریم است. اگر ماه مبارک رمضان ماه قرآن کریم است، یعنی درس کرامت انسان یاد می گیرد... کسانی که دست اندرکاران تعلیم و تربیت این کتاب اند، آنها هم آدم های کریمی اند، موجودهای کریمی اند، معلمان کریمی اند. خدای سبحان برای اینکه این بحث را خوب به ما تفهیم کند، فرمود: ما، همه ما، کادر آموزش ما کادرهای کریمی اند.

اولا خود من هم با وصف کرامت ظهور کرده ام؛ اقرا و ربك الاكرم، الذي علم بالقلم. خدا رحمان هست، رحیم هست، هزار و يك نامش را شما در دعای جوشن کبیر می بینید، ولی فرمود: من به عنوان معلم قرآن با اسامی دیگر ام تجلی ندارم، آن طوری که به اسم کرامت و اکرم بودن تجلی دارم. ما نمی خواهیم به مردم رحم بکنیم، ما می خواهیم مردم را کریم بکنیم.

رحم کردن، عاطفی، این کار کمیته امداد است! اینجا يك رحم دیگر است، يك گذشت دیگر است. رحم کردن به مظلوم و افتاده و شکسته، این کار کمیته امداد است. حوزه که کارش کمیته امداد نیست! حوزه کارش این است که آدم را کریم درست کند. حالا بعد معلوم می شود که: گفت آن که یافت می نشود، آنم آرزوست!"

آیت الله جوای آملی معتقد است: کم خوری و رعایت اعتدال از بهترین راه های طی مسیر کمال است، چنانکه پرخوری از بزرگترین موانع کمال به شمار می آید. ممکن نیست انسان به صرف درس خواندن و پرداختن به یک سلسله الفاظ و نقوش مرکب و امواج ملفوظ به نورانیت علم که امری ماورای طبیعی و مجرد است راه یابد، زیرا محال است امری مادی موجب پیدایش امری مجرد شود.